22/11/2020

Εκοιμήθη εν Κυρίω ο Αρχιμανδρίτης του Οικ. Θρόνου Ιωάννης Παρούσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λευκάδος και Ιθάκης

Από την Ιερά Μητρόπολη Λευκάδος και Ιθάκης γίνεται γνωστό ότι εκοιμήθη εν Κυρίω ο Οσιώτατος Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου και τ. εφημέριος Ενορίας Αγίων Αποστόλων Φρυνίου Λευκάδος π. Ιωάννης Παρούσης.

Η Εξόδιος Ακολουθία εψάλλει στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστρίας Λευκάδος, το Σαββάτο, 21 Νοεμβρίου 2020 τηρουμένων των προστατευτικών προληπτικών μέτρων για την εξάπλωση του κορωνοϊού covid-19, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεοφίλου. Η ταφή έγινε

μετά το πέρας της Ακολουθίας στον Ιερό Κοιμητηριακό Ναό Αγίων Αποστόλων Φρυνίου.

Ο π. Ιωάννης Παρούσης, γεννήθηκε στο Φρύνι Λευκάδος το 1929. Μετά το Γυμνάσιο φοίτησε στη Σχολή Εφέδρων Αξιωματικών στη Σύρο και υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία, για τρία έτη, ως έφεδρος Αξιωματικός στα Άνω Πορόια Σερρών.

Γυρίζοντας αρραβωνιάζεται την Ελένη Κοψιδά και φοιτά για δύο χρόνια στο Ανώτερο Εκκλησιαστικό Φροντιστήριο Βελλάς Ιωαννίνων. Από τον μετέπειτα γάμο τους αποκτά τρείς κόρες: την Μαυρέτα, την Δήμητρα και την Μαρία.

Στις 15 Αυγούστου 1958 χειροτονείται διάκονος, υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος και Ιθάκης κυρού Δωροθέου, στον Ιερό Ναό της Παναγίας των Ξένων Λευκάδος ενώ στις 20 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους, χειροτονείται πρεσβύτερος υπό του ιδίου Μητροπολίτου στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά της πόλεως μας και τοποθετείται εφημέριος στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Καστού και έτσι ξεκινά η πολύχρονη ιερατική του διακονία και προσφορά στην Ιερά Μητρόπολή μας.

Στις 13 Οκτωβρίου του1964, μετατίθεται στην Ενορία της Αγίας Τριάδος Καλάμου. Εκεί βρίσκει, σε νηπιακή ηλικία, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας Κύριο κ. Θεόφιλο και τελώντας δια των χειρών του τα μυστήρια του Βαπτίσματος και του Αγίου Χρίσματος τον εισάγει στους κόλπους της Εκκλησίας μας με το βαπτιστικό όνομα Κωνσταντίνος .

Στις 22 Φεβρουαρίου του 1965, τοποθετείται εφημέριος στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αθανίου.

Ωστόσο εκεί που πραγματικά αναλώθηκε για την κατά Θεόν πρόοδο των ενοριτών του ήταν στους Τσουκαλάδες. Πράγματι από τις 13 Μαΐου του 1968 έως και τις αρχές του 1987, για 20 περίπου χρόνια με ευαγγελική ταπείνωση και αγάπη αναλώθηκε στην υπηρεσία των λογικών προβάτων της Ενορίας του.

Τελευταίος σταθμός της ιερατικής του διακονίας αποτέλεσε η Ενορία του Φρυνίου. Από το 1987 έως και το 2015 όπου και συνταξιοδοτήθηκε, υπηρέτησε την Ενορία των Αγίων Αποστόλων.

Ως εφημέριος, επέδειξε ιδιαίτερη μέριμνα για την κατ΄άμφω πρόοδο των Ενοριών του. Τόσο στον τομέα των ανακαινιστικών έργων στους Ιερούς Ναούς που υπηρέτησε μαζί με τα εξωκκλήσια αυτών, όσο και στον πνευματικό τομέα, με όσες δυνάμεις διέθετε, και κάτω από δύσκολες και αντίξοες συνθήκες, έδωσε την

μαρτυρία του καλού ποιμένος. Αναμφίβολα ακλόνητο στύλο και στήριγμα σε όλην αυτή την πορεία είχε την καλή σύζυγο – πρεσβυτέρα και μάνα, την μακαριστή πλέον και λίαν αγαπητή σε όλους μας Ελένη.

Αυτόν τον κληρικό ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, με την έλευσή του στην πατρώα γη ως Επίσκοπος και Μητροπολίτης πλέον αυτής, τίμησε όλως ιδιαιτέρως αποδίδοντας εις αυτόν την ποιμαντική ευθύνη της πνευματικής πατρότητος καθώς και τα οφφίκια του Οικονόμου και του πρωτοπρεσβυτέρου την 1η Μαρτίου 2009.

Ωστόσο ο Δωρεοδότης Θεός του επιφύλαξε άλλη μια τιμή, που λίγοι λαμβάνουν ανά τον κόσμο. Να καταστεί, τη Αδεία και Πατριαρχική Ευλογία της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού μας Πατριάρχου, Κυρίου κ. Βαρθολομαίου και δια των χειρών του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου, κατά την διάρκεια του Πανηγυρικού Αρχιερατικού Εσπερινού της Ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Οσίου Πατρός ημών Γερασίμου του εν Κεφαλληνία του νέου Ασκητού, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστρίας Λευκάδος, τη 19η Οκτωβρίου 2020, θέλοντας μ’ αυτόν τον τρόπο ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης να του απονείμει τον έπαινο της Μητρός Εκκλησίας, όχι μόνο για όσα προσέφερε, ή και για όσα θυσίασε για χάρη της Εκκλησίας, αλλά και για τον ιώβειο τρόπο που φέρει στους ώμους του τον σταυρό των ενενήντα και πλέον ετών καθώς και εκείνον τον βαρύ σταυρό της χηρείας.